

Her synes vi, der er et meget stort sammenhængsproblem med beslutningsforslag nr. B 16, og derfor er vi ikke tilhængere af, at national ret skal have forrang for EF-ret. Men hvis man breder samarbejdet ud på mange flere områder, end vi ønsker, er det selvfølgelig klart, at balancen vipper på et eller andet tidspunkt, og så er spørgsmålet, hvornår det eventuelt kunne ske.

Med hensyn til beslutningsforslag nr. B 19 er vi meget store tilhængere af, at man får stoppet Kommissionens lovgivningsvirksomhed, som flere andre også været inde på, og vi er også meget stærke tilhængere af, at Europa-Parlamentet får mindsket sin magt.

Vi har i forskellige situationer set, hvordan Europa-Parlamentet har misbrugt den indflydelse, det allerede har, og har krævet større magt på forskellige områder. Vi så det i forbindelse med valget af den nye Kommission, og vi så det i forbindelse med valget af den nye kommissionsformand, Jacques Santer.

Vi ønsker, at Europa-Parlamentet helt klart skal vide, hvilke begrænsninger der er for dets virke. Vi mener f.eks., at den samarbejdsaftale, der blev indgået mellem Kommissionen og Europa-Parlamentet for et års tid siden, bør underkendes, fordi den reelt giver Europa-Parlamentet mere magt, end det er tilsigtet i det traktatgrundlag, vi har i dag.

Med hensyn til beslutningsforslag nr. B 20 vil jeg endelig sige, at inden for handels- og miljøspørgsmål mener vi, det kan være fornuftigt at have et stærkt samarbejde, og her kan vi godt diskutere flertalsafgørelser. Men der er en lang række andre områder i EU, hvor flertalsafgørelser skal være bandlyst, og derfor er vi også meget positive over for beslutningsforslaget, fordi det rører ved noget meget centralt, nemlig hvordan samarbejdet skal fungere.

Afslutningsvis skal jeg blot sige, at jeg synes, det er meget tilfredsstillende, at vi har fået denne debat, og jeg er glad for, at så mange partier er kommet frem med deres holdninger på området og ikke bare har henvist til, at der foregår forhandlingerovre i Statsministeriet.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak til oppositionens ordførere, fordi man er gået ind i debatten og på den måde har været med til at tilkendegive, at forhandlingerne ikke bare skal foregåovre i Statsministeriet, men at en offentlig debat er påkrævet. Den samme tak kan jeg desværre ikke rette til regeringen og regeringspartierne ordførere.

Når vi ser på diskussionen om forslagene indhold, vil jeg specielt sige tak til Fremskridtspartiet, Dansk Folkeparti og SF, der efter min mening på vigtige punkter har givet positive meldinger i retning af det begreb, som vi i Enhedslisten kalder at rulle Unionen tilbage – eller i hvert fald stoppe koncentrationen af magt i Unionen. Kernepunktet i de fire forslag er jo netop at stoppe denne magtkoncentration.

I Enhedslisten er vi naturligvis dybt og fundamentalt uenige i de meldinger, der er kommet fra Venstre og De Konservative; men jeg synes, det er godt at få debatten frem her i Folketings-salen og ud i befolkningen. Spørgsmålet er jo, om det skal være Venstres og De Konservatives unionsmodel, der skal ligge til grund for det danske forhandlingsmandat, eller om det skal være den anden model, som går i retning af at begrænse Unionen, rulle den tilbage eller stoppe den, hvad man nu vil foretrække at sige.

Før eller siden kommer regeringen også til at tage stilling til det spørgsmål, om ikke andet på selve regeringskonferencen.

Jeg vil godt nævne et par ting, som jeg synes har været positive ved debatten. Der tegner sig, så vidt jeg kan se, et flertal for, at det skal fastholdes, at hvert land skal have én kommissær, at hvert enkelt lands sprog under alle omstændigheder skal fastholdes, og måske også – men vi kan jo ikke vide, hvad regeringen mener – for at kigge på, om der er nogle områder, hvor Unionen i dag har en kompetence, som den faktisk ikke burde have, f.eks. i socialpolitikken.

Der var også en klar tilkendegivelse fra faktisk alle de partier, der har udtalt sig, om, at vetoetten er forudsætningen for det danske EU-medlemskab og skal bevares. Hr. Thulesen Dahl rejste spørgsmålet om, at det ikke stod helt klart, hvordan vi helt præcis kan sikre, at vetoetten bevares. Det må vi kigge på, men det afgørende var, at der kom en melding om, at vetoetten skal bevares. Så jeg må nok sige, at der var punkter i debatten, hvor der set fra Enhedslistens synspunkter var positive meldinger.

Med hensyn til spørgsmålet om EU-udvidelsen var hr. Jacob Buksti inde på, at Enhedslistens nej til udvidelsen gjorde, at alle vore forslag faldt til jorden. Jeg vil vende det om og sige, som hr. Thulesen Dahl i virkeligheden også var inde på, at denne udvidelse bruges jo som påskud for at ændre magtfordelingen i Unionen, ændre afstemningsreglerne og indføre flertalsafgørelser på en lang række nye områder.